

VAPO OY

Teerinevan kasvillisuusselvitys, Lestijärvi

Sisältö

1	AINEISTO JA MENETELMÄT	<u>1</u>
2	ALUEEN YLEISKUVAUS	<u>1</u>
2.1	Luonnontilaisuus	<u>1</u>
2.2	Suoyhdistymä ja suotyypit	<u>2</u>
2.3	Maisema ja virkistyskäyttö	<u>5</u>
3	SUOJELUALUEET JA ALUEVARAUKSET	<u>6</u>
4	LUONTOTYYPIT	<u>6</u>
4.1	Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyypit	<u>6</u>
4.2	Vesilain mukaiset luontotyypit	<u>6</u>
4.3	Metsälain mukaiset luontotyypit	<u>6</u>
4.4	Uhanalaiset luontotyypit	<u>6</u>
5	LAJIT	<u>7</u>
5.1	Luontodirektiivin tiukkaa suojelua vaativat lajit	<u>7</u>
5.2	Erityisesti suojeltavat lajit	<u>7</u>
5.3	Rauhoitetut lajit	<u>7</u>
5.4	Uhanalaiset lajit	<u>7</u>
5.5	Suomen vastuulajit	<u>8</u>
5.6	Silmälläpidettävät ja alueellisesti uhanalaiset lajit	<u>8</u>
6	JOHTOPÄÄTÖKSET	<u>8</u>
7	KIRJALLISUUS	<u>8</u>
Liite 1	Selvitysalueen sijainti	
Liite 2	Suotyypit	
Liite 3	Teerinevan lajisto	
Liite 4	Valokuvia selvitysalueelta	

Pöyry Finland Oy

Ismo Yli-Tuomi, biologi FM
Soile Turkulainen, biologi FM

maastotyöt, raportointi
raportointi

Yhteystiedot:
Pöyry Finland Oy
Ruissalontie 11, 20200 Turku
puh: 010 33 31537
e-mail: etunimi.sukunimi@poyry.com

1 AINEISTO JA MENETELMÄT

Tämä luontoselvitys on laadittu Vapo Oy:n Teerinevalle suunnittelemaa turvetuotantoaluetta varten.

Maastoinventoinnin ja raportoinnin on tehnyt biologin koulutuksen saanut ja suokasvillisuuteen perehtynyt kasvillisuuskartoittaja. Maastotyö tehtiin 16.8. ja 21.8.2012.

Uhanalaisten putkilokasvien, sammalten ja kääpien esiintymistiedot tarkistettiin Suomen ympäristökeskuksen tiedoista. Teerinevan kasvillisuustyyppien määrittäminen aloitettiin tarkastelemalla ilmakuvaa ja maastokarttaa. Maastossa selvitysalue kierrettiin kokonaisuudessaan niin, että kasvillisuustyyppien vaihtelu saatiin kattavasti selvitettyä.

Suotyyppit on määritetty pääosin Eurolan ym. (1995) mukaan. Muutamilla alueilla on kuitenkin käytetty Suokasvillisuusoppaan nimistöä poikkeavia nimiä tai lisämääreitä. Suotyyppien ja lajiston määrittämisessä käytetyt oppaat ja muu kirjallisuus on lueteltu luvussa 7.

Vaikka selvitysalue on tutkittu joka puolelta ja osittain myös rajauksen ulkopuolelta, ei kaikkia alueella esiintyviä kasvilajeja ole välttämättä havaittu eikä kaikkia suokasvillisuustyyppien määrittämisen kannalta vähämerkityksisiä kasvilajeja ole pyritty merkitsemään muistiin.

2 ALUEEN YLEISKUVAUS

Teerinevan selvitysalue sijaitsee Lestijärven kunnassa noin 8 km kuntakeskuksesta etelään. Selvitysalue on keskiboreaalista kasvillisuusvyöhykettä (alajako Pohjanmaa 3a) ja kuuluu Keski-Pohjanmaan eliömaakuntaan (Oiva-tietokanta 2012). Suokasvillisuusvyöhyke on Pohjanmaan aapasuot (Suomenselän ja Pohjois-Karjalan aapasuot). Selvitysalueen sijainti on esitetty liitteen 1 kartassa ja aluerajaus liitteessä 2. Alueen pinta-ala on 540 ha.

Teerinevan kasvillisuuskuviointi on esitetty liitekartassa 2. Liitteessä 3 on listaus alueella havaituista putkilokasvi- ja sammallajeista. Liitteessä 4 on valokuvia maastokäynniltä.

Teerinevalla on Vapo Oy:n hallinnassa suota yhteensä 546 ha, josta tuotantokelpoista aluetta on 407 ha. Teerineva on tällä hetkellä sarkaojitettu turvetuotantoa varten ja alueelle on tehty vesienpuhdistusta varten laskeutusallas.

Teerinevan ojitustyö tehtiin vuosina 1979-1981, jolloin rakennettiin myös Lehtosenjoen varteen noin 1200 metriä kuivatuskanavaa sekä laskeutusallas ja tulvapengerryksiä. Keväällä 1980 ja 1981 osa suolle rakennetun laskeutusaltaan penkereistä murtui Lehtosenjoen tulvavesien vaikutuksesta, jolloin Lehtosenjokeen huuhtoutui kiintoainesta. Tapahuman ja sitä seuranneiden virka-apuprosessien ja vesioikeuden lupavaateen vuoksi Vapo Oy sulki Teerinevan työmaan vuonna 1982, minkä jälkeen alueella ei ole ollut toimintaa (Vapo Oy 2004).

2.1 Luonnontilaisuus

Selvitysalue on lähes kokonaisuudessaan varputurvekangasta ja selkeästi luonnontilansa menettänyttä nevamuuuttumaa. Teerinevan ja Paskolamminnevan ojittamattomilla reuna-

alueilla sekä Tuliniemenevalla on kuitenkin lähes luonnontilaisia nevaräme- ja nevakasvillisuus tyyppijä, lyhytkorsirämettä, saranevarämettä, lyhytkorsinevaa ja saranevaa. Paskolamminnevan eteläosassa, lähellä Kivestönpuuroa on pienialaisesti lähes luonnontilaista isovarpurämettä ja Teerinevan eteläosassa, Lehtosenjoen rannassa kapea kaistale mustikkakorpea.

2.2 Suoyhdistymä ja suotyypit

Selvitysalue on menettänyt luonnontilaansa siinä määrin, että alkuperäisten suokasvillisuus tyyppien ja suoyhdistymä tyyppien määrittäminen on vaikeaa, mutta ilmeisesti suurin osa alueesta on ollut rimpipintaista keskiboreaalista aapasuota. Nykyisten muuttumien ja varputurvekankaiden alueilla on ollut luonnontilaisena ilmeisesti ainakin minerotrofista lyhytkorsinevaa, lyhytkorsirämettä, kalvakkanevaa, mesotrofista rimpinevaa, rahkarämettä ja isovarpurämettä. Erityisesti Paskolamminnevalla ja Tuliniemenevalla on nähtävissä selkeä aapasuon rakenne.

Edellä esitetyt osa-alueet on merkitty liitteen 2 karttaan. Luonnontilaisen kaltaisten suokasvillisuus tyyppien yhteispinta-ala osa-alueittain on esitetty taulukossa 1.

Osa-alue	osa-alueen turvemaiden pinta-ala (ha)	luonnontilaisen kaltaisen suo-alueen pinta-ala (ha)
Teerineva	414	12
Tuliniemeneva	18	8
Paskolamminneva	110	14
Mittametsänsaaret etelä	10	3

Taulukko 1. Teerinevan selvitysalueen osa-alueiden pinta-alat ja arvio luonnontilaisen kaltaisten kasvillisuus tyyppien pinta-aloista osa-alueittain (kasvillisuus tyyppit on esitetty taulukossa 2).

Teerineva

Turvekankaat

Teerinevan osa-alueen laajin kasvillisuus tyyppi on varputurvekangas. Osa-alueen itäreunassa, tien läheisyydessä on laajalti suon reunarämeistä ja nevarämeistä syntynyttä turvekangasta ja keskemällä, lähempänä alueen poikki virtaavaa Lehtosenjokea on nevasyntyistä niukkapuustoista turvekangasta. Osalla aluetta on edelleen nähtävissä aapasuon rakennepiirteitä vaikka suo onkin tiheästi ojitettu ja huomattavat vesitaloudessa tapahtuneet muutokset ulottuvat lähes koko osa-alueelle.

Itäreunan ja Teerinevan keskiosan räme- ja nevarämesyntyisillä varputurvekankailla (Vrptkg1) on pääosin suhteellisen tiheä noin 7-10 metriä pitkä männikkö, jonka joukossa kasvaa vaihtelevasti hieskoivua sekapuuna. Kenttäkerroksessa on eniten kanervaa, vaivaiskoivua, vaiveroa, variksenmarjaa ja juulukkaa. Seinäsammal on vallannut pohja-

kerroksesta huomattavan osan ja muita lajeja ovat mm. rämerahkasammal, kangaskynsisammal, rämekarhunsammal, suonihuopasammal, varvikkorahkasammal ja poronjäkävät. Itäreunassa on pienialaisesti myös puolukan leimaamaa puolukkaturvekangasta.

Nevasyntyisten varputurvekankaiden (Vrptkg2) kenttäkerrosta vallitsee pääosin kanerva ja alueella on myös vähälajisia kuivuneita ruoppapintoja. Kosteimpien kohtien yhteydessä kasvaa edelleen paikoitellen valkopiirtoheinää ja jäänteenä hieman ravinteikkaammasta suosta nevasyntyisillä alueilla on paikoitellen runsaasti siniheinää ja myös villapäälukkaa. Ojat ovat osittain umpeenkasvaneita. Puusto on pääosin harvaa kitukasvuista koivua ja mäntyä.

Alueen poikki virtaavan Lehtosenjoen molemmin puolin on kaivettu noin 3-4 metriä leveä kanava. Suolle virratessaan joen uoma on muutaman sadan metrin matkalta rakentamaton ja loppuosaltaan pengerrytetty. Suo-osuudelta uomaan tulevat vedet ohjataan kanavia pitkin jokeen suoalueen alapuolella.

Muuttumat

Lehtosenjoen läheisyydessä on ilmeisesti ollut luonnontilaisena lähteisyyttä ja sen yhteydessä pienialainen lettoräme (lettorämemuuttuma LRmu). Alueella on runsaasti katajaa ja näkymää hallitsee siniheinä. Kuvio on lähes turvekankaan tasolle muuttunut ja heterahkasammaleen lisäksi ei löydetty muita rehevyyteen viittaavia sammalia. Lettorämemuuttuman pohjoispuolella, lähellä osa-alueen rajaa on pienialaisesti hieman ympäröiviä alueita paremmin luonnontilaansa säilyttäneitä mesotrofisen rimpinevan muuttumaa (MeRiNmu), jolla on muutamia rimpipintoja, joilla kasvaa runsaasti mm. valkopiirtoheinää. Alue on kuitenkin suurimmaksi osaksi selvästi luonnontilaltaan heikentynyt ja märkäpinnatkin ovat osittain taimettuneita. Kuviolla on runsaasti siniheinää.

Alueen länsireunassa on ympäröiviä alueita hieman luonnontilaisempi variksenmarjarahkarämemuuttuma (VaRRmu), jota ei kuitenkaan voida pitää luonnontilaisen kaltaisena. Ruskorahkasammaleen ja variksenmarjan lisäksi kuviolla on rämerahkasammalta, vaivaiskoivua, suokukkaa, hillaa sekä poronjäkäla- ja torvijäkälälajeja. Puusto on noin 3-4 metriä pitkää harvassa kasvavaa kitukasvuista mäntyä.

Lähteet

Osa-alueen itälaidassa on peruskarttaankin merkitty lähde. Lähteessä on kookas kaivorumpu ja pääosa avolähteen kasvillisuudesta on hävinnyt. Alapuolella on kuitenkin jonkin verran lähdekasvillisuutta ja kohta poikkeaa ympäröivästä kasvillisuudesta. Kohde ei täytä vesilain suojellun pienveden kriteerejä ja sen välitön ympäristö ei todennäköisesti lukeudu metsälain erityisen tärkeisiin elinympäristöihin, mutta tästä huolimatta sitä voidaan pitää muuna paikallisesti arvokkaana kohteena (ykJ.yht.koord 3385779: 7038615). Kohde on merkitty liitteen 2 karttaan.

Nevat ja nevarämeet

Edellä mainitun lähteen eteläpuolella on pienialaisesti lievästi luonnontilaansa menettänyt ja hieman taimettunutta oligotrofista lyhytkorsirämettä (OILkR). Mättäillä on variksenmarjarahkarämettä ja välipinnoilla kasvaa mm. rämerahkasammalta, punarahkasammalta, rahkasaraa, karpalaa ja tupasvillaa. Ojituksen reunustaman alueen keski-osassa on kapealti myös oligotrofista saranevarämettä (OISNR). Lievistä muutoksista huolimatta aluetta voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisena.

Osa-alueen länsireunalla ja välittömästi alueen ulkopuolella on lähes luonnontilaista oligotrofista lyhytkorsirämettä (OILkR) ja pienialaisesti lähes luonnontilaista jouhisaravaltaista saranevaa (OISN). Saranevalla on mm. suokukkaa, sararahkasammalta, punarahkasammalta, kalvakkarahkasammalta, vaivaiskoivu ja hieman siniheinää.

Korvet

Osa-alueen länsilaidassa Lehtosenjoen rannassa on noin 20-30 metrin leveydeltä varttunutta kuusi-koivusekapuustoa kasvavaa mustikkakorpea (MK). Kuviolla on myös yksittäisiä haapoja ja jonkin verran pääosin suhteellisen tuoretta järeähköä lahpuuta. Kenttä- ja pohjakerroksen lajistoa ovat mm. mustikka, metsäkorte, metsätähti, pallosara, korpikastikka, hilla, korpi-imarre, korpilahkasammal, korpikarhunsammal, seinäsammal ja metsäkerrossammal. Alue on paikoin hieman kuivunut, mutta kuviota voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisena. Joki on tällä kohdin leveydeltään n. 4-5 metriä ja uoma on luonnontilainen.

Kivennäismaat

Teerinevan osa-alueen itäreunassa, välittömästi selvitysalueen rajalla olevan tien läheisyydessä on kaistale tavanomaista talousmetsän varttunutta kuusivaltaista tuoretta kangasta (MT).

Paskolamminneva

Turvekankaat

Ojitetun alueen länsireunassa ja eteläosassa on laajalti vaivaiskoivu- ja kanervavaltaista varputurvekangasta (Vrptkg1), jolla on luonnontilaisena ollut ilmeisesti pääosin lyhytkorsirämettä.

Jäkäläturvekankaalla (Jätkg) kasvaa harvaa ja kitukasvuista mäntyä ja yksittäisiä koivuja. Pohjakerroksessa on runsaasti poronjäkälää ja torvijäkälää sekä harvassa kenttäkerroksessa on vaivaiskoivua, variksenmarja ja juolukkaa, muita kasveja ovat mm. tupasvillaa, suokukkaa, valkopiirtoheinä, rämekekarhunsammal ja paikoin paakkurahkasammal.

Muuttumat

Osa-alueen pohjoisosassa ojittamattomalla alueella on lievästi luonnontilaansa menettänyttä lyhytkortisen rämeen muuttumaa (OILkRmu).

Alueen pohjoisosassa on hieman muuta aluetta paremmin luonnontilansa säilyttäneitä lyhytkorsinevan, lyhytkortisen kalvakkanevan ja rimpinevan muuttumaa (KaNmu/LkNmu/RiNmu), joita ei kuitenkaan voida pitää luonnontilaisen kaltaisena. Kalvasarahkasammaleen ja rämerahkasammaleen lisäksi kuviolla on runsaasti paakkurahkasammalta, tupasvillaa ja paikoin hieman valkopiirtoheinää ja pullosaraa.

Nevat

Ojitetun alueen länsipuolella on jouhisaravaltaista hieman kuivunutta ja taimettunutta saranevaa (OISN), jota kuitenkin voidaan pitää vesitaloudeltaan luonnontilaisen kaltaisena. Kuviolla on pienialaisemmin myös kalvasarahkasammaleen leimaamaa suursaraista kalvakkanevaa. Alueen eteläosassa on pienialaisesti myös oligotrofista lyhytkorsinevaa (OILkN).

Nevarämeet

Eteläosan ojittamattomalla alueella on vesitaloudeltaan lähes luonnontilaista oligotrofista lyhytkorsirämettä (OILkR). Mätällä on pääosin variksenmarjarahkarämettä.

Rämeet

Aivan alueen eteläreunassa on suopursuvaltaista isovarpurämettä (minIR). Puusto on noin 12 metriä pitkää mäntyä ja pohjakerroksessa on rämerahkasammalta, varvikkorahkasammalta ja hieman seinäsammalta. Välittömästi selvitysalueen rajan ulkopuolella on luonnontilaisessa uomassa virtaava Kivestönpuro. Puro on mahdollinen vesilain suojeltu luontotyyppi ja sen välitön ympäristö metsälain erityisen arvokas elinympäristö.

Tuliniemenneva

Muuttumat

Tuliniemennevan etelä- ja keskiosassa on oligotrofisen saranevan, lyhytkorsinevan ja lyhytkorsirämeen muuttumaa (SNmu, LkNmu, LkRmu). Alue on huomattavasti taimettunut ja pohjakerroksessa on runsaasti seinäsammalta ja rämekarhunsammalta. Muuta lajistoa ovat mm. siniheinä, tupasvilla, suokukka, karpalot, rahkasara, sararahkasammal, kalvakkarahkasammal ja rämerahkasammal.

Nevat

Osa-alueen pohjoisosassa on jouhisaravaltaista mesotrofista saranevaa (MeSN) ja selvitysalueen pohjoispuolella rimpinevaa. Saraneva on jonkin verran vettynyt johtuen selvitysalueen luoteisreunalle kaivetusta ojasta, joka tuo alueelle ylimääräistä vettä. Kuviota voidaan kuitenkin pitää luonnontilaisen kaltaisena.

Kivennäismaat

Tuliniemennevan osa-alueen eteläosassa on tavanomaista kuivahkon kankaan nuorta kasvatusmetsää (VT).

Mittametsänsaaret etelä

Osa-alueen länsireunassa on oligotrofista lyhytkorsirämettä (OILkR). Mätäspinoilla on variksenmarjarahkarämettä ja välipinoilla on mm. rahkasaraa, karpalaa, tupasvillaa punarahkasammalta ja rämerahkasammalta. Puusto on harvaa kitukasvuista mäntyä ja alue on erityisesti ojittamattoman kaistaleen reunoilta hieman luontaista enemmän taimettunut, mutta tästä huolimatta länsireunaa voidaan pitää luonnontilaisen kaltaisena. Siirrettäessä itään päin taimettuminen ja rahkoittuminen lisääntyvät ja kasvillisuustyyppi vaihtuu lyhytkorsirämeen muuttumaksi (OILkRmu).

2.3 Maisema ja virkistyskäyttö

Ilmakuvatulkinnan ja maastohavaintojen perusteella selvitysalueen lähiympäristössä on sekä ojittamattomia että ojitettuja turvemaita. Ympäristön metsämailla on pääasiassa nuoria ja varttuneita kasvatusmetsiä.

Ilmakuvan ja peruskartan perusteella lähimmät asumukset ovat ilmeisesti noin 1,3 km:n etäisyydellä Kivestönjärven rannalla Paskolamminnevan luoteispuolella.

Selvitysalueella on jonkin verran karpaloa ja hillaa, mutta kokonaisuutena alueen merkitys marjastuksen kannalta lienee vähäinen.

3 SUOJELUALUEET JA ALUEVARAUKSET

Valtion ympäristöhallinnon Oiva-tietokannan (2012) mukaan Teerinevan selvitysalueella ei ole Natura 2000 -alueverkostoon kuuluvia kohteita, luonnonsuojelualueita tai suojeluohjelmiin kuuluvia kohteita. Lähin Natura-alue on Linjasalmenneva (FI1001012), joka sijaitsee välittömästi selvitysalueeseen kuuluvan Paskolamminnevan eteläpuolella. Natura-alueeseen sisältyvät vanhojen metsien suojeluohjelma-alue Salmijärvet (AMO100111) sekä soidensuojeluohjelmaan kuuluva Linjasalmennevan ojitusrauhottusalue (SSO100326) ja Linjasalmennevan-Tynnyrinevan soidensuojelualue (SSA100061). Selvitysalue sisältyy kokonaisuudessaan koskiensuojelulla suojeltuun valuma-alueeseen Lestijoen vesistö (MUU100033). Selvitysalueen ympäristössä sijaitsevat suojelualueet on esitetty liitteen 1 kartassa.

4 LUONTOTYYPIT

4.1 Luonnonsuojelulain mukaiset luontotyypit

Selvitysalueella ei ole luonnonsuojelulain (LSL 29§) nojalla suojeltuja luontotyyppejä.

4.2 Vesilain mukaiset luontotyypit

Paskolamminevan eteläpuolella on luonnontilaisessa uomassa virtaava Kivistönpuro, joka on mahdollinen vesilain 3 luvun 2 §:n tarkoittama suojeltu puro.

4.3 Metsälain mukaiset luontotyypit

Paskolamminevan eteläpuolella sijaitsevan Kivistönpuron välitön lähiympäristö on mahdollinen metsälain 10§:n mukainen metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä elinympäristö (Meriluoto ja Soininen 1998).

4.4 Uhanalaiset luontotyypit

Selvitysalueen luontotyyppien uhanalaisuus on esitetty taulukossa 2 (Raunio ym. 2008 mukaan).

Taulukko 2. Teerinevan kasvillisuustyyppien uhanalaisuus Raunion ym. 2008 mukaan (VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä, LC = elinvoimainen).

Suotyypit	Etelä-Suomi	Koko Suomi
Korvet		
Mustikkakorpi	VU	VU
Rämeet		
Minerotrofinen isovarpuräme	NT	LC
Nevat		
Saraneva	VU	LC
Minerotrofinen lyhytkorsineva	VU	LC
Nevarämeet		
Lyhytkorsiräme	VU	NT
Saranevaräme	VU	LC
Purot		
Havumetsävyöhykkeen turve- maiden purot	VU	VU

5 LAJIT

5.1 Luontodirektiivin tiukkaa suojelua vaativat lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu luontodirektiivin liitteen IV(b) mukaisia lajeja.

5.2 Erityisesti suojeltavat lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu erityisesti suojeltavia lajeja.

5.3 Rauhoitetut lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu rauhoitettuja lajeja.

5.4 Uhanalaiset lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu valtakunnallisesti uhanalaisia lajeja.

5.5 Suomen vastuulajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu Suomen kansainvälisiä vastuulajeja.

5.6 Silmälläpidettävät ja alueellisesti uhanalaiset lajit

Selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu silmälläpidettäviä tai alueellisesti uhanalaisia lajeja.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Lestijärven kunnan alueella sijaitseva Teerinevan selvitysalue on lähes kokonaisuudessaan huomattavasti luonnontilansa menettänyttä neva- ja nevarämemuuttumaa sekä turvekangasta. Teerinevan ja Paskolamminnevan ojittamattomilla reuna-alueilla sekä Tuliniemennevalla on kuitenkin lähes luonnontilaisia nevaräme- ja nevakasvillisuustyyppisiä, lyhytkorsirämettä, saranevarämettä, lyhytkorsinevaa ja saranevaa. Paskolamminnevan eteläosassa, lähellä Kivestönpuroa on pienialaisesti lähes luonnontilaista isovarpurämettä ja Teerinevan eteläosassa, Lehtosenjoen rannassa kapea kaistale lähes luonnontilaista mustikkakorpea.

Valtion ympäristöhallinnon Oiva-tietokannan (2012) mukaan Teerinevan selvitysalueella ei ole Natura 2000 -alueverkostoon kuuluvia kohteita, luonnonsuojelualueita tai suojeluohjelmiin kuuluvia kohteita. Lähin Natura-alue on Linjasalmenneva (FI1001012), joka sijaitsee välittömästi selvitysalueeseen kuuluvan Paskolamminnevan eteläpuolella.

Selvitysalueella tai sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevista kasvillisuustyypeistä Etelä-Suomen alueella uhanalaisiksi on luokiteltu vaarantuneet (VU) mustikkakorpi, saraneva, minerotrofinen lyhytkorsineva, lyhytkorsiräme, saranevaräme ja havumetsävyöhykkeen turvemaiden purot. Minerotrofinen isovarpuräme on silmälläpidettävä (NT). Luonnontilaisena alueen suoyhdistymätyyppi on ilmeisesti ollut rimpinen keskiboreaalin aapasuo.

Teerinevan osa-alueella on luonnontilaansa menettänyt lähde, joka ei täytä vesilain suojellun luontotyypin kriteerejä eikä sen välitön lähiympäristö todennäköisesti lukeudu metsälain erityisen arvokkaisiin elinympäristöihin, mutta tästä huolimatta sitä voidaan pitää muuna paikallisesti arvokkaana luontokohteena.

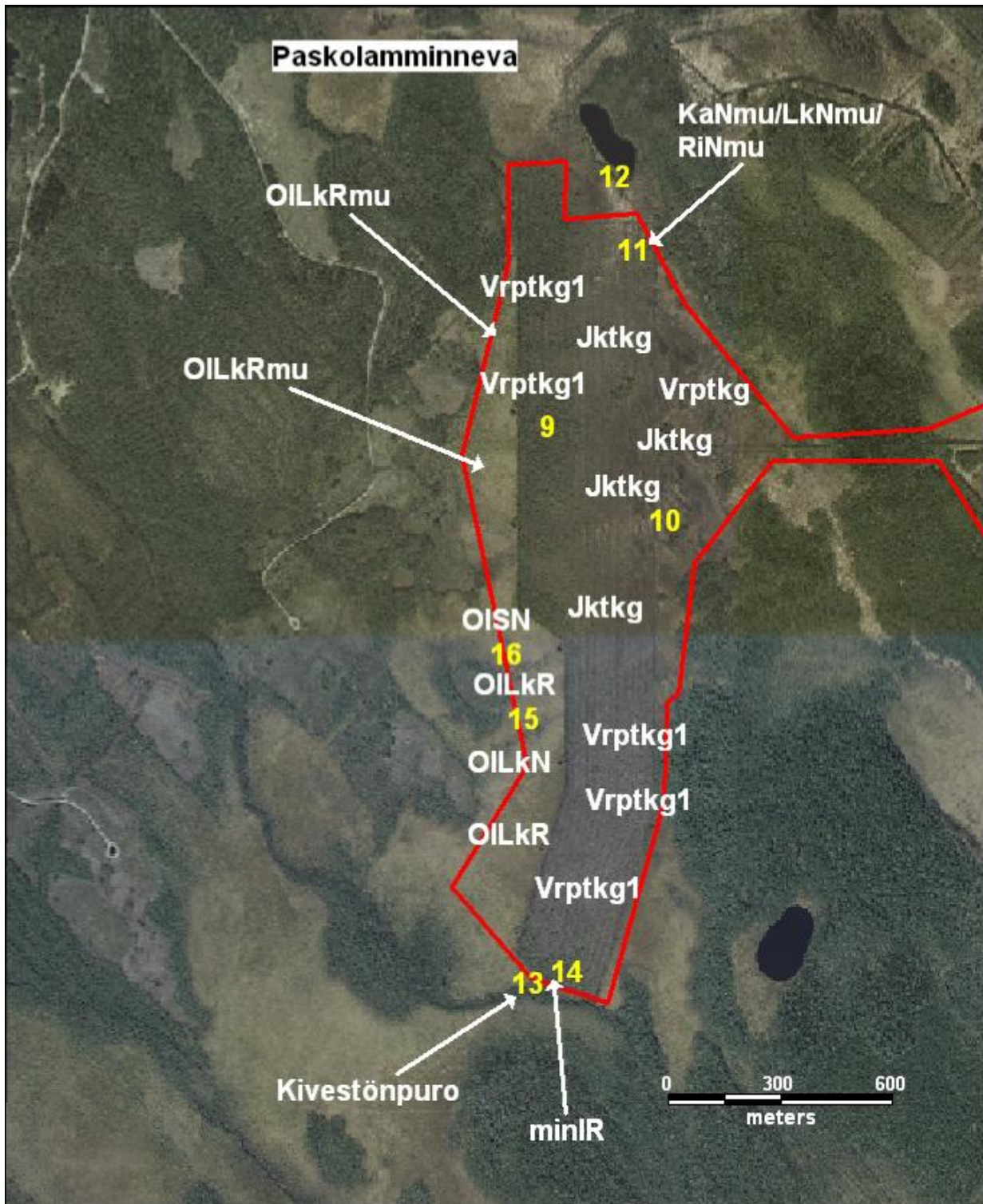
Paskolamminnevan eteläosassa on luonnontilaisessa uomassa virtaava Kivestönpuro, joka on vesilain suojeltu luontotyyppi ja puron välitön ympäristö on mahdollinen metsälain 10§:n mukainen metsäluonnon erityisen tärkeä elinympäristö. Puro on välittömästi selvitysalueen eteläpuolella.

Edellä mainittujen uhanalaisten ja silmälläpidettävien kasvillisuustyyppien, luonnontilaisen puron ja luonnontilaltaan heikentyneen lähteen lisäksi selvitysalueella ei tiedetä esiintyvän eikä maastokäynnillä havaittu muita luonnon monimuotoisuuden kannalta huomioitavia luontotyyppisiä, kasvillisuustyyppisiä tai lajiesiintymiä.

7 KIRJALLISUUS

Eurola, S. 1999: Kasvipeitteemme alueellisuus. Oulanka reports 22. Oulanka biological station. University of Oulu.

- Eurola, S., Bendiksen, K. ja Rönkä, A. 1992: Suokasviopas. Oulanka reports 11. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Eurola, S., Huttunen, A. ja Kukko-oja, K. 1995: Suokasvillisuusopas. Oulanka reports 14. Oulanka biological station. University of Oulu.
- Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. ja Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki.
- Laine, J. ja Vasander, H. 2005: Suotyypit ja niiden tunnistaminen. Metsäkustannus Oy. Hämeenlinna.
- Länsi-Suomen ympäristökeskus 2004: Yhteysviranomaisen lausunto ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta koskien Vapo Oy:n Teerinevan tuotantoaluetta Lestijärven kunnassa.
- Meriluoto, M. ja Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Tapio.
- Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus 2009: Turvetuotannon lupahakemuksen luontonselvitykset. Työryhmän muistio 5.2.2009.
- Pöyry Finland Oy 2012: Teerinevan alueen linnustonselvitys, Lestijärvi.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.
- Raunio, A., Schulman, A. ja Kontula, T. (toim.). 2008: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264+572 s.
- Turveteollisuusliitto ry. 2002: Turvetuotannon ympäristövaikutusten arviointi. Ohjeita turvetuotannon luonto- ja naapuruussuhdevaikutusten arvioimiseksi. Jyväskylä.
- Valtion ympäristöhallinto 2012: Internet-sivut osoitteessa: <http://www.ymparisto.fi> sekä Oiva-tietokanta osoitteessa <http://www2.ymparisto.fi/scripts/oiva.asp>
- Vapo Oy 2004: Teerinevan turvetuotantoalue, Lestijärvi. Ympäristövaikutusten arviointiohjelma.

Lyhenteet:

KaNmu = kalvakkanevan muuttuma
 LkNmu = lyhytkorsinevanmuuttuma
 LkRmu = lyhytkorsirämeenmuuttuma
 LRmu = Lettorämeen muuttuma

MeRiNmu = mesotrofisen rimpinevan muuttuma
 MeSN =mesotrofinen saraneva
 minIR = minerotrofisen isovarpuräme

MK = mustikkakorpi

MT = tuore kangas

OILkN = oligotrofinen lyhytkorsineva

OILkR = oligotrofinen lyhytkorsiräme

OILkRmu = oligotrofinen
lyhytkorsirämemuuttuma

OISN = oligotrofinen saraneva

OISNR = oligotrofinen
saranevamuuttuma

RiN = rimpineva

RiNmu = rimpinevamuuttuma

SNmu = saranevamuuttuma

VaRRmu = variksenmarjarahka-
rämeen muuttuma

Vrptkg = varputurvekangas

VT = kuivahko kangas

Teerinevan lajisto:

Liite 3

Putkilokasvit:

ahomansikka	mänty
haapa	oravanmarja
hieskoivu	pallosara
hilla	piharatamo
isokarpalo	pihlaja
jouhisara	pikkukarpalo
juolukka	pikkulimaska
järvikorte	pohjantähkiö
kanerva	pullosara
kangasmaitikka	puolukka
kevätpiippo	pyöreälehtikihokki
kiiltopaju	raate
korpi-imarre	rahkasara
korpikastikka	rimpivesiherne
kurjenjalka	riidenlieko
kuusi	riipparasara
lillukka	siniheinä
maitohorsma	suohorsma
metsäalvejuuri	suokukka
metsäkorte	suopursu
metsätähti	terttualpi
mustikka	tuomi
mutasara	tupasluikka

tupasvilla

vadelma

vaivaiskoivu

vaivero

Sammalet:

haprasahkasammal

heterahkasammal

kalvakkarahkasammal

kangaskynsisammal

kangasrahkasammal

corpikarhunsammal

corpirahkasammal

metsäkerrossammal

poronjäkäla, torvijäkäla
(Cladonia-laji)

punarahkasammal

valkopiirtoheinä

variksenmarja

villapääluikka

rämekarhunsammal

rämerahkasammal

ruskorahkasammal

rusorahkasammal

sararahkasammal

seinäsammal

silmäkerahkasammal

suonihuopasammal

vaalearahkasammal

vajorahkasammal

varvikkorahkasammal

Valokuvia Teerinevan selvitysalueelta

Kuva 1. Hieman kuivunutta lyhytkorsirämettä, Teerineva.

Kuva 2. Varputurvekangasta, Teerineva.

Kuva 3. Varputurvekangasta, Teerineva.

Liite 4

Kuva 4. Mustikkakorpi, Teerinevan eteläosa.

Kuva 5. Kanava, Teerineva.

Kuva 6. Lehtosenjoki, Teerinevan eteläosa.

Kuva 7. Oja, Tuliniemenneva.

Kuva 10. Jäkäläturvekangas/
varputurvekangas, Paskolamminneva.

Kuva 8. Saraneva, Tuliniemenneva.

Kuva 11. Nevamuuttuma,
Paskolamminnevan pohjoisosa.

Kuva 9. Varputurvekangas,
Paskolamminneva.

Kuva 12. Paskolampi.

Kuva 13. Kivistönpuro Paskolamminnevan eteläpuolella.

Kuva 16. Saraneva, Paskolamminneva.

Kuva 14. Isovarpuräme, Paskolamminnevan eteläpää.

Kuva 15. Lyhytkorsiräme, Paskolamminneva.